

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ДОРОБКИ ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР

Корець К.А. kkorets92@gmail.com

Таврійський держаний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Облік зернових культур відноситься до світової системи обліку сільського господарства. В першу чергу ця галузь відноситься до обліку рослинництва та займається вирощуванням та збором зернових культур, які є важливим елементом харчування людини.

До зернових культур відносяться: пшеница, ячмень, овес, жито, просо, кукуруза, гречиха. Усе зібране з поля зерно має відповідати нормам якості та встановленим стандартам, які визначено державою, вони визначають його придатність для подальшого використання. Ці норми включають біологічні, хіміко-фізичні, технічні та інші показники та визначаються після проведення лабораторного аналізу. Наприклад, засміченість домішками пшениці не має перевищувати 5%, для інших зернових цей показник дорівнює 8%, вологість зерна рису, пшениці, ячменю, гречки та жита має бути від 14,5% до 15,5 %.

Саме для доведення фактичних показників зерна до необхідних державних стандартів за рахунок сукупності технічних та технологічних операцій проводиться доробка зерна. Вона може проводитись власноруч на своєму току, за наявності необхідних зерноочисних машин та сушарок, або за рахунок сторонніх організацій – елеваторів.

Доробка власними силами відбувається на власному підприємстві та забезпечується такими внутрішніми документами: передача зерна на тік, де воно залишатиметься до кінця доробки, від матеріально відповідальної особи забезпечується накладною внутрішньогосподарського переміщення; отримані від доробки зерна результати відображаються в акті на сортування та сушіння продукції рослинництва.

Витрати, які несе підприємство під час доробки зернової продукції відносяться до собівартості отриманого зерна та зерновідходів. Але одразу списати ці витрати на собівартість не можна, тому що тік проводить доробку різних зернових культур, тому спочатку потрібно зібрати всі витрати на рахунок 234 «Тік», а потім розподілити витрати між тими культурами, що дороблялись. Після проведення доробки зернових культур підприємство отримує чисте зерно та зернові культури. Отже зерно отримане з поля перерозподіляється з субрахунку 2711 «Зерно на складі (току)» на субрахунок 2712 «Зерно після доробки» для чистого зерна та субрахунок 276 «Відходи сільгосппродукції» для зернових відходів. Документальне забезпечення процедури доробки зерна на елеваторі відображається у: договорі складського зберігання зерна, акті надання послуг з очищення та сушіння зерна, акті-розрахунку про кількість доробленого зерна і отриманих відходів. Передане на елеватор зерно залишається власністю підприємства, а тому обліковується як його актив на субрахунку 271 «Продукція рослинництва». Зерно, яке оприбутковане на тік, обліковуємо на субрахунку 2711 «Зерно на складі», а передане на елеватор — на субрахунку 2713 «Зерно на відповідальному

зберіганні». Потрібно враховувати, що під час передачі зерна на елеватор можливі втрати зернових культур, в цьому випадку використовується субрахунок 947 «Нестачі і втрати від псування цінностей». Витрати на саму доробку зерна на елеваторі вважаються витратами на доведення продукції до придатного для використання за призначенням стану та включаються до собівартості Дт 234 — Кт 631. В кінці року витрати на доробку списуються на витрати пов'язані з вирощуванням зерна Дт 231 — Кт 234, оскільки доробка є частиною собівартості зерна.

Список використаних джерел

1. Обліковуємо врожай зернових [Електронний ресурс] // Бухгалтерський тиждень. — 2017. — Режим доступу до ресурсу: <https://i.factor.ua/ukr/journals/bn/2017/august/issue-32/article-29532.html>.

Науковий керівник: Левченко О.П ст..викладач кафедри обліку та оподаткування.